

ಜಮೀನು ಕಸಕೆಂಡಿಲ್ಲ. ಯಶ್ವಿ ಗರವಿ ಯಿಷ್ಟಿದ್ದೋ ಅಷ್ಟೇ ಬಂಗಾರ, ಯಷ್ಟು ವತ್ತೆ ಯಿಷ್ಟಿದ್ದೋ ಅಷ್ಟೇ ಜಮೀನು. ಒಂದು ತೊಲ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ, ಒಂದಂಗುಲ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾರೆ ಯಾವನನ್ನಾರಾ ಕೇಳಿ. ಅದ್ದೇನಂಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ದು ನಾನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದೇನು ಅಂತಿರೋ ಅಸ್ತಿ.

‘ನಾನೇನು ಅನ್ವಹಾ? ಅಲ್ಲೋಡು ಅತ್ತಗೆ’ ಯಿಮುಧಮ್ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬೆಟ್ಟು ಮಾಡಿದ. ಜಂಬಂಣ ನೋಡಿದ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಡಾಯಿ ಇನ್ನೂ ಮತ್ತೆಲೋಕದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತಾಯಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಒಣ್ಣನ್ನಾನ್ನಿರ್ದು ಜನಕ್ಕೆ ಸಾಂಬಾರು ಮಾಡಬಹುದು, ಅಪ್ಪು ದೊಡ್ಡದಿತ್ತು. ‘ಅದೇನು ಗೊತ್ತು’ ಅಂದ ಯಿಮುಧಮ್. ಜಂಬಂಣ ನೋಡಿದ, ನೀರು ಮುಖ್ಯಂಡಿತ್ತು. ‘ನಿನ್ನ ಕಾಟ ತಡೀಲಾರದೇ ಅತ್ತ ಜನರ ಕಣ್ಣೀರದು. ನಿನ್ನ ಜಪ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾರೆ ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಡ್ವಂಡು ಬೇಡಿಕೊಂಡುಲ್ಲಾ ಅವುದ್ದು. ಹಂಗೆ ಕಾಡಿದಿಯಾ. ಈಗೇನಂತಿ?’

‘ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನಾನು ಮಾಡಿದೀನಿ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ನಂಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ದು ನಾನು ತಗಂಡಿದೀನಿ. ಸಾಲ ತಾಗ ಬೇಕಾರೆ ಅವರೇನು ಬರಕೊಣಿದ್ದೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಗಂಡಿದೀನಿ. ಅಳಿದು ಬಿಡುದು ಅವರ ಕರ್ಮ. ಅವರು ಅಳ್ಳಾರೆ ಅಂತಂದು ಕೆ ಬಿಂಣಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಕ್ಕಾಗೇನು ಹೇಳಿ. ಹಿಂಗೆ ಅಳರು ಸಾಲ ಕೇಳಿಕೆ ಬಿರಬಾರದು’.

ಯಿಮುಧಮ್ ತಡೀಲಿಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜಾನ್ನು ಕಾಡಿದ್ದು ಅಲ್ಲದೇ ಇಂಥಾ ಉದ್ಘಟನದ ಮಾತು? ‘ಯಾರಿದರೋ ಅಲ್ಲ, ಬೆಲೆ ರೆಡಿ ಮಾಡಿ, ಒಂದಿಷ್ಟಿಷ್ಟೇ ಸುಡತಾ ಹೋನಿ ಇವನ್ನನ್ನ, ನಾಕ ತಿಂಗಳು ಇವನು ಬದುಕಿದಂಗೂ ಇರಬಾರದು, ಸತ್ತಂಗೂ ಇರಬಾರದು, ಹಂಗೆ ನರಳಿತರಬೇಕು’.

ಯಿಮುನ ರೈಪೋಲಿಫ್ಫೋ ಹ್ಯಾಂಡ್ಲ್ ಭಾಳಾ ಹೋತ್ತಿಂದ ಇದನ್ನೇ ಕಾಯ್ದು ಇದ್ದು. ಒಂದೇ ಪಟಗೆ ಜಂಬಂಣನ ಹಕ್ಕ ಬಂದು ನಿಂತು ಜಂಬಂಣನ ಕಂಕುಲಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದು, ಜಂಬಂಣ ಕೈ ಕೊಸರಿಕೊಂಡು, ‘ವನಿಮ್ಮ ತಡಿಲಿ’ ಅಂದೋನೇ, ಯಿಮುಧಮ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ‘ನಂಗೆ ಭಗವಂತನ ಹತ್ತ ಮಾತಾಡಬೇಕು. ಕರೀರಿ ಅವನ್ನು ಅಂದ’.

ಯಿಮುಧಮ್ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಯಿವತ್ತೂ ಹಿಂಗಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಭೂಲೋಕದ ಬಡಪಾಯಿಗಳ ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ ವಪ್ಪಂಡು ಹೋಗ್ನಾಯಿದ್ದು. ಈಗ ಇವನು ಯಾವನೋ ಜಂಬಣ್ಣ ಅಂತೆ ಭಗವಂತಂಗೇ ಅಪೀಲ್ ಮಾಡಬೇಕೂ ಅಂತಿದಾನೆ. ಇಲ್ಲದ್ದೇನೂ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದ್ದೇನು, ರೂಲ್ವೂ ಅಂದ್ರ ರೂಲ್ವು. ಇಲ್ಲ ಅನ್ವರಿಲ್ಲ. ಯಿಮುಧಮ್ ಸರಿ ತಗ ಅಂತಿದ್ದಂಗೇ ಧಣ್ಣಂತ ಭಗವಂತ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದು.

ಬಿತ್ತಿದ್ದಂಗೇ ಸಿದ್ದಿಡಾಂತಿದ್ದು. ‘ಪನಪಾ ಯಿಮುರಾಚಾ, ನಿಂದು ವ್ಲಂದೊಂದಲ್ಲಿದೇ, ಯೀವಾರಾ ವಂದು ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇತ್ತಿಂಯಾ’ ಅಂತಂದ. ‘ಯರದು ಟಿಕೇಟ್ ಅದವೆ, ನಾಟಕೆ. ಧರ್ಡ ಬೆಲ್ಲ ಹೊಡುದ ಮೇಲೆ ಭಗವಂತಂಗೂ ವಜಗೆ ಬಿಡಲ್ಲ ಅಂದಿದಾರೆ, ಅದೇನಿದ್ದೋ ಬೆಂಗ ಮುಗ್ಗು.’

ಯಿಮುಧಮ್ ಬಾಯಿ ಬಿಡಕೂ ಮದ್ದೇ ಜಂಬಂಣ ಸಿರ್ ಅಂದ, ‘ನೋಡಪಾ ಭಗವಂತಾ, ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೀಕ್ಕೆ ಇವನು ನಾಕು ತಿಂಗಳು ನನ್ನ ಸುಡಬೇಕೂ ಅಂತ ಶಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆನೆ, ನಾನು ಬದುಕಿದಂಗೂ ಇರಬಾರದಂತೆ, ಸತ್ತಂಗೂ ಇರಬಾರದಂತೆ, ಇದು ನ್ನಾಯಾನಾ ನೀನೇ ಹೇಳು. ಮಾಡೋ ತಕ್ಕವ್ವ ಮಾಡಿದ್ದೀಕ್ಕೆ ಯಿಂತಾ ಶಿಕ್ಕೇನಾ? ಅದ್ದೋ ಅತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅದುಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಿ. ಅಳೇನೇಸಲ್ಲಾ ಯಾಕ್ಕೀರಾ ಅಂತ ಕೇಳಕ್ಕಾಕ್ಕೂತಾ? ನನ್ನ ಕಸುಬು ಯೇನು ಹೇಳುತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದೀನಿ. ನಮ್ಮ ಭೂಲೋಕಾನೇ ಎಪ್ಪೋನೇ ವಾಸಿ. ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದಂಟಾಕೆ ಬೆಲೆನಾರಾ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದೂ ಇಲ್ಲ’. ಭಗವಂತಂಗೆ ತಲೆ ಬುದ ಅಥ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಇವನ್ನಾರಪಾ?’

‘ಜಂಬಣ್ಣ’
‘ಮತ್ತುದೇ ನನ್ನೆಸ್ತು ಜಂಬಂಣ ಅಂತ.’
‘ಮತ್ತೆ ಯಿಮುರಾಜ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅದೇ ಅಲ್ಲೇನಪಾ?’
‘ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ಜಂಬಣ್ಣ ಅಂತ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಜಂಬಂಣ ಅಂತ.’

ಯಿಮುಧಮ್ ನಡೆದಿದ್ದನ್ನು ವಂದಿಪ್ಪು ಬಿಡದಂಗೆ ಹೇಳಿದ. ಭಗವಂತಂಗೆ ಈಗ ವಂದು ಸಿಗರೇಟ್ ಇದ್ದಿದ್ದೇ ಅನ್ನೆಸ್ತು. ಟಿನ್‌ಫ್ಲೋ ವಂದಿಪ್ಪಾನಾ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿರದು. ‘ನೋಡಪಾ, ಯಿಮುರಾಚಾ, ಭೂಲೋಕದ ರೂಲ್ವು